

Ds. Arjan van Groos (1962 - 2014)
Tekst: Handelingen 2, 2 - 4
Ochtenddienst
Openbare geloofsbelijdenis

Broeders en zusters,

- 1. Votum**
- 2. Zegengroet**
- 3. Zingen : Psalm 122 : 1 en 3**
- 4. Schuldbelijdenis door het zingen van Gezang 154 : 1 en 2**
- 5. Genadeverkondiging naar Efeziërs 2 : 4 - 10**
- 6. Zingen : Gezang 154 : 3 en 4**
- 7. Gebed om de zegen van God over de eredienst**
- 8. Schriftlezing : Handelingen 2 : 1 - 13**
- 9. Zingen : Psalm 67 : 2 en 3**
- 10. Tekst : Handelingen 2 : 2 - 4**
- 11. Zingen : Gezang 118 : 2 en 3 (de Heer regeert)**
- 12. Lezing van de wet**
- 13. Zingen : Psalm 119 : 39 en 40**
- 14. Openbare belijdenis van het geloof**
- 15. Zingen : Lied 341 : 3**
- 16. Gezang 62 : 1 en 4**
- 17. Dankzegging en voorbede**
- 18. Slotzang : Gezang 137 : 1 en 2 ('k wil U o God, mijn dank betalen)**

Geliefde gemeente van onze Here Jezus Christus, broeders en zusters, groot en klein,

Zoals op de flyer en het liturgieboekje is vermeld, is het thema van deze kerkdienst: wat beweegt de kerk? Wat bezielt de kerk? U begrijpt wel dat met dat woord 'kerk', niet dit gebouw wordt bedoeld. Dit is gewoon een gebouw van steen, staal en hout. Met de kerk bedoelen we vaak de gemeente. Wij mensen die hier bij elkaar zijn gekomen. Waarom komen we hier zondag na zondag? Waarom geven velen van ons vrijwillig een aanzienlijk deel van hun inkomen aan de kerk? Dat kan wel oplopen tot € 200,00 per maand of nog meer. Waarom steken zoveel mensen veel tijd en energie in de kerk? Twee, drie, zelfs vier dagdelen per week komt voor. Zonder dat daar een betaling tegenover staat? Op mensen die het leven in de kerk niet kennen kan dat veel verbazing wekken. Waarom doet een mens zoiets? Wat krijgt hij ervoor terug dat hij er zoveel voor over heeft? De jonge mensen die hier vandaag belijdenis doen, beloven dat ook zij zich willen inzetten in de kerk en mee zullen doen met het leven in de kerk. Zij worden daar niet toe gedwongen. Vroeger is er best wel een periode van enige dwang geweest. Welke jongere maakt niet een periode in zijn leven mee, dat hij absoluut geen zin heeft om naar de kerk te gaan. Zo'n periode hebben deze jonge mensen ook gekend. Maar dat is voorbij. Zij kiezen ervoor om deel uit te maken van de kerk.

Maar niet alleen voor mensen die weinig over de kerk weten, is het een belangrijke vraag, maar ook voor de mensen die al jaren in de kerk komen, is het goed om van tijd tot tijd stil te staan bij de vraag, wat ons eigenlijk bezielt. Want naar de kerk gaan en meedoen kan ook een sleur worden. Je doet het, omdat je het altijd hebt gedaan. Maar als je diep in je hart kijkt, moet je het antwoord schuldig blijven als je gevraagd wordt wat je bezielt om elke zondag naar de kerk te gaan. Want er is op dit moment niet zoveel bezieling.

Ik maak u deze morgen het Woord van God bekend onder het volgende thema:

De Heilige Geest bezielt de kerk

We letten op:

- 1. Zijn onzichtbare verschijning,**
- 2. Zijn zichtbare kracht.**

We letten dus eerst op de onzichtbare verschijning van de Heilige Geest. Ene Lucas heeft het boek geschreven waar onze tekst uit genomen is. Lucas begint zijn vertelling

over de komst van de Heilige Geest met te melden dat het Pinksterfeest was aangebroken. Wij zijn misschien geneigd dat het Pinksterfeest een nieuw feest is. Dat voor het eerst gevierd werd toen de Heilige Geest werd uitgestort. Maar dat is niet waar. Het Pinksterfeest is een van oorsprong Joods feest. Oorspronkelijk was het een feest waarop het einde van de oogsttijd werd gevierd. Het werk was gedaan en nu kon er gerust en genoten worden. En natuurlijk werd daarbij God gedankt voor de oogst. Maar in de loop van de eeuwen had het feest nog een andere betekenis gekregen. Het was geworden tot het feest waarop de wetgeving op de Sinaï werd herdacht. Op die dag was God aan zijn volk verschenen op de berg Sinaï. God was op die dag aan zijn volk verschenen. Niet dat Hij zelf zichtbaar was geweest. Maar zijn stem had geklonken en er waren allerlei tekenen geweest dat Hij er was. Donderslagen en bliksemstralen waren geweest. Er klonk zeer luid het geluid van het blazen van een ramshoorn. De berg zelf stond in vuur en vlam had gestaan omdat God erop was neergedaald.

Dezelfde tekens zien we terug in onze tekst. Al zijn de verschijningen wat bescheidener. Het is nu ook niet op een berg, maar in een huis in Jeruzalem. In dat huis zijn de mensen bij elkaar die Jezus hadden gevolgd tijdens zijn optreden als profeet en leraar van het volk. Ze waren ook getuigen geweest toen Jezus werd gekruisigd en was gestorven. Aan deze mensen had Jezus zich vertoond toen Hij uit de dood was opgestaan. In de veertig dagen na zijn opstanding had Jezus aan zijn leerlingen uitgelegd hoe alles in elkaar zat. Waarom Hij moest sterven. Waarom Hij naar de hemel zou gaan, terwijl zij op aarde zouden achterblijven. En nog vele andere dingen. Nu was Jezus tien dagen geleden voor hun ogen opgenomen naar de hemel. Maar niet voordat Hij ze de opdracht had gegeven om in Jeruzalem te blijven wachten tot ze de Heilige Geest zouden hebben ontvangen. Of zoals de Here Jezus het gezegd had: blijf in de stad tot jullie met kracht uit de hemel zijn bekleed.

En nu op de dag waarop ze met elkaar stilstaan bij de verschijning van God op de berg Sinaï, klinkt er plotseling uit de hemel het geluid van een hevige windvlaag. Het geluid komt uit de hemel zo staat er. Het is dus niet het geluid van een windvlaag in het huis. Nee, het geluid komt van boven. Alsof er met grote kracht op ze geblazen wordt. Kracht uit de hemel zoals Jezus Christus gezegd had. God blies op deze mensen.

Wij zouden misschien geneigd zijn om te denken: “Nou ja, dat was een harde wind.” Maar voor deze mensen betekende deze wind veel meer. Want het woord dat zij voor

wind gebruikten, kon ook adem en zelfs Geest betekenen. Zij hebben ongetwijfeld gelijk gedacht aan wat Jezus Christus tegen ze gezegd had. Dit is de kracht uit de hemel. Dit is de Geest van God die over ons komt. Een wind die je vervult met nieuwe kracht. En hoewel wij niet gelijk dezelfde gedachten hebben bij de wind als deze Joodse mensen, zijn wij ons toch ook bewust van de verfrissende kracht van de wind. We gaan even uitwaaien. We zeggen: het zou goed zijn als hier eens een frisse wind zou waaien. In Jeruzalem ging een nieuwe wind waaien. Onzichtbaar, zoals de wind altijd onzichtbaar. De Geest van God kwam op deze mensen die in liefde voor Jezus Christus leefden. Die diep onder de indruk waren van zijn liefde, zijn grootheid en zijn wijsheid. Die diep onder de indruk waren, dat zij waren uitgekozen om hiervan getuigen en vertellers te zijn. De Geest zelf was onzichtbaar. Maar zijn kracht was dat niet. Dat zullen we in de tweede plaats zien.

In de tweede plaats zullen we letten op de zichtbare kracht van de Heilige Geest.

Wat kun je zien van de wind? Ik heb nog nooit de wind gezien. Ik had de wind ook niet vastpakken. Ik kan proberen hem in een potje te doen. Maar dan is gelijk de kracht eruit. De wind is onzichtbaar en ongrijpbaar. Toch kan iedereen gelijk zeggen of het waait. Je kunt aan zien aan de wolken die als een soort schepen langs de hemel glijden. Je kunt het zien aan de bomen. Aan de takken die heen en weer bewegen. Aan de bladeren die heen en weer gaan.

Zo is het ook met de Geest van God. Je kunt de Geest zelf niet zien. Je kunt Hem ook niet in een potje stoppen of op een andere manier opsluiten. De Geest van God gaat waar Hij wil en doet wat Hij wil. Maar zoals aan de bewegende takken en de langs glijdende wolken te zien is dat de wind aanwezig is, zo is ook te zien dat de Geest van God aanwezig is en dingen bewerkt.

Want er kwamen vuurtongen en die gingen op iedere gelovige zitten. Vuur was in die tijd de belangrijkste lichtbron. De vuurtongen gaven aan dat deze mensen het licht hadden ontvangen. Zij wisten de weg naar het ware en eeuwige leven. Niet omdat ze die zelf ontdekt hadden, maar omdat die aan hen bekend was gemaakt. En het tweede dat er gebeurde was dat zij op luide toon in vreemde talen begonnen te spreken. Precies zoals het hun door de Geest werd ingegeven. Misschien denkt iemand dat al deze mensen gestudeerd hadden en zo vreemde talen hadden geleerd. Maar dat is niet waar. In vers 7 zeggen de inwoners van Jeruzalem die op het geluid waren afgekomen: ‘Het zijn toch

allemaal Galileeërs die daar spreken? Hoe kan het dan dat wij hen allemaal in onze eigen moedertaal horen spreken.' Jeruzalem was in die dagen 'de grote stad'. De stad waar geleerde en geschoolde mensen woonden. Waar diplomaten woonden en belangrijke zakenmensen. Galilea was echt de provincie. Mensen waren laag opgeleid. Vaak waren ze niet naar school gegaan. Ze hadden van hun vader een vak geleerd en dat leerden zij weer aan hun kinderen. Eenvoudige mensen. Maar nu spraken ze in alle talen die in Jeruzalem aan mensen bekend was. Waar men ook vandaan kwam. Men hoorde in zijn moedertaal de grote daden van God bekend gemaakt worden.

Hoewel het niet met zoveel woorden wordt genoemd, zullen deze mensen vooral over de Zoon van God verteld hebben. Over Jezus Christus. Over zijn liefde en zijn krachten van genezing. Over de macht die Hij had om boze geesten uit te drijven. Over de macht die Hij had over de wind en de zee. Over zijn gevangenneming, zijn kruisiging en zijn dood. En natuurlijk ook over zijn opstanding. Al die dingen waren Petrus even later, als alles weer wat tot rust is gekomen, over zal spreken.

Zie hier de Heilige Geest. Of beter gezegd; hoor de Heilige Geest. Hij die de adem van God is, geeft stem aan het Woord van God en zo bereikt dit woord nieuwe mensen. Ongeveer drieduizend mensen zouden die dag tot geloof in Jezus Christus komen. De Heilige Geest gaf zoveel kracht aan het Woord dat deze mensen spraken, dat het doordrong tot de harten van vele mensen. En die mensen gaven zich gewonnen.

Het is met de Heilige Geest als met deze molentjes. Nu staan ze stil. Maar als je tegen de wieken van de molentjes blaast, dan gaat hij draaien. Je wind die ik maak door te blazen kun je niet zien. Want als ik zo doe, blaas ik dan? Dat kun je niet zeggen. Het enige dat je kunt zien is dat ik bolle wangen heb, maar of ik ook echt blaas, kun je niet zien, want de lucht die ik uitblaas is onzichtbaar. Maar als de wieken van het molentje gaan draaien, dan weet je zeker dat ik er tegenaan blaas. En nu is dit een klein molentje. Maar hier en daar in ons land, kun je nog grote molens vinden. Vooral graanmolens. De wieken die ronddraaiden, brachten in de molen allerlei assen en wielen in beweging. Om uiteindelijk de molensteen te laten draaien, die het graan vermaalde, waarvan de bakker het brood kon bakken. De wind zette dat allemaal in beweging.

En dat brengt ons terug bij het thema van deze dienst. De Heilige Geest die op de Pinksterdag een tweeduizend jaar geleden vanuit de hemel neerdaalde op die mensen in dat huis, heeft een beweging op gang gebracht die maar doorgaat en doorgaat. Zoals wij dat

elke zondag meemaken. Elke zondag klinkt weer het Woord van God van de kansel. Het Woord dat op de Pinksterdag voor het eerst werd bekend gemaakt, echoot na in het woord dat ik u vandaag bekend maakt. Net als in Jeruzalem toen, staan wij vandaag stil bij de grote daden van God. En wat het in uw hart uitwerkt, weet ik niet. Dat blijft meestal min of meer verborgen. Maar het mooie van een dag als vandaag is dat vijf jonge mensen in onze midden in het openbaar bekend maken, wat het in hun hart heeft bewerkt. Dat is zeker niet zonder slag of stoot gegaan. Ze hebben periodes gekend waarin het leven met God hun niet zoveel zei. Waarin ze liever net als andere jongeren hun eigen gang wilden gaan. En ergens woelt dat gevoel nog wel in hun binnenste. En niet alleen in dat van hun. Ik denk wel in het hart van menig gemeentelid. Maar boven dat gevoel stijgt het gevoel uit van de blijdschap en de troost die Jezus Christus geeft. Hij geeft ons toekomst. Want Hij heeft de band tussen God en ons hersteld. Door de straf te dragen die wij door onze zonden hadden verdiend. Door Hem hebben we God als onze goede Vader. Door zijn werk kon de Heilige Geest hier op aarde tussen mensen gaan wonen. Jezus Christus heeft de Geest van God gestuurd. Zo heeft Jezus Christus het leven van zijn zinloosheid bevrijd. Zo heeft Jezus Christus de mens bevrijdt van het lege gevoel dat dit leven geeft, doordat niets volmaakt en blijvend goed is. Want vandaag zo mooi en goed is, kan morgen alweer helemaal kapot zijn. Dat gebeurt in het leven van ieder mens, maar door Jezus Christus is dat niet het einde van het leven. Want Hij zal ooit alle dingen weer goed maken. Dat geeft rust als je sterft. Dat geeft rust als je leeft. Zoals broeder... daar ook getuigenis van heeft afgelegd. De kanker waaronder hij erg geleden. Pijn en benauwdheid. Maar toch bleef hij lange tijd oog houden voor de vogels in de tijd. Van de bloemen die bloeiden. Van de bomen die uitliepen. Onder de pijn en ondanks het feit dat hij nog maar zo kort getrouwd was, hield hij niet op om zich te verwonderen over de liefde van God. Liefde die hij voelde en zag. Die hij zag in de liefde van zijn vrouw. Die hij zag in de vrienden die hij hier in de kerk van God heeft ontvangen. Lang was hij op zoek geweest naar echte vrede en blijvend geluk. Hij had het overal in gezocht. Hij was niet echt christelijk opgevoed. Maar hij vond het toch hier in de kerk. Doordat hij merkte dat de Geest van God hier was. Niet in grote tekenen. Niet in spectaculaire wonderen. Maar in dat Woord dat hier elke zondag van de kansel mag klinken. In dat Woord dat ouders aan hun kinderen doorvertellen. In dat Woord dat je vrouw, je vrienden en broeders en zusters leest, bespreekt en overdenkt. In dat Woord

vond hij boven alles de liefde van God. Hij sprak daar graag over en tot op het laatste moment vond hij daarin kracht en troost.

En jullie jongelui. Op jullie zijn vandaag onze ogen gericht. Want in jullie zien we God bezig. We zijn blij en dankbaar met jullie ouders en verdere familie, dat jullie je er niet schamen om te leven van het werk dat Jezus Christus voor jullie heeft gedaan. Dat Hij voor jullie zonden heeft betaald. We zijn dankbaar dat jullie, vertrouwend op de kracht van de Heilige Geest met God verder willen leven. Gods kracht zal er altijd voor jullie zijn. Want de Heilige Geest heeft beloofd dat Hij in jullie wonen en werken zal. Maar wees dan wel als een wijze molenaar of een topzeiler. Zorg dat je zoveel mogelijk van de Geest van God opvangt. Zet de wieken of het zeil van je hart op ontvangen. Dan zal de Geest je altijd blijven bewegen. En geef door wat je hebt ontvangen. Het zal niet ten koste gaan van wat je hebt. Het zal je juist verrijken. Want juist in het gesprek over God met je naaste, ervaar je de kracht die de Geest heeft en geeft.

Wat beweegt de kerk? De Geest van God beweegt de kerk!

Amen